

Textus: ¹⁵Ekkor Mózes így beszélt az ÚRhoz: ¹⁶Az ÚR, a minden embernek lelket adó Isten rendeljen egy férfit a közösség élére. ¹⁷Az legyen előttük jártukban-keltükben, vezesse harcba és vezesse haza őket, hogy ne legyen az ÚR közössége olyan, mint a juhok, melyeknek nincsen pásztora. ¹⁸Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Vedd magad mellé Józsuét, Nún fiát, aki rátermett ember. Tedd rá kezedet, ¹⁹állítsd Eleázár pap és az egész közösség elé, és előttük iktasd be tisztébe. ²⁰Adj át neki a méltóságodból, hogy hallgasson rá Izráel fiainak egész közössége. ²¹De Józsué álljon majd mindig Eleázár pap elé, és ő kérjen neki az úrimmal döntést az ÚRtól. A kapott parancs szerint induljon majd harcba, és a kapott parancs szerint térjen haza Izráel fiaival, az egész közösséggel együtt. (4Móz 27, 15–21)

Kedves Testvéreim!

A felolvasott igeszakaszban Mózes és az Úr párbeszédét találhatjuk. Az idő és a halálhoz közeljáró Mózes aggódik a nép miatt, mivel számos vezető meghalt és őt is nemsokára eléri a halál. Mózes tudja azt, hogy még most jön a neheze, a népnek számos csatában helyt kell állnia, a honfoglalás még csak most kezdődik el. Mózes jól tudja, hogy az egész kivonulás és vándorlás mind hiábavaló, ha a honfoglalás sikertelen lesz. Jól ismeri a népet, tudja azt, hogy még a vezető ellenére is képes tévelyegni és engedetlennek lenni. Így Mózes Istentől kér tanácsot, hogy ki is lehetne a méltó utód, aki bevezeti a népet az Ígéret földjére. A vezetőnek, olyannak kell lennie, mint a pásztornak, aki nem csak terelgeti, hanem vezeti, és meg is védi a juhokat. Az Úr válaszában Józsuét jelöli ki, valamint elmondja azt a beiktatási rendet miként léphet Józsué Mózes nyomába és leszögezi, hogy az Úrtól kérjen útmutatást és úgy induljon harcba. Mózes bensőséges kapcsolatot ápolt Istennel, ami abban is megmutatkozott, hogy a jelentős döntések előtt kikérte Isten véleményét és útmutatását. Isten ezt az útmutatást meg is adja neki, de nem csak neki, hanem megparancsolja Józsuénak is, hogy csak az Úrtól kapott parancs után induljon harcba.

Vajon mi életünk égető kérdéseit megvitatjuk az Úrral? Mi hogyan indulunk minden reggel harcba? A ma reggel hogyan indultunk el? Mózes élettörténete rámutat arra, hogy csak akkor lehet jó döntéseket hozni, ha azok az Úrtól származnak. Számunkra is ez kell legyen a mérvadó a mai reggelen is. Hiszen mennyi nehézséggel nézünk szembe, akár egyetlen nap alatt. A döntések halmozódnak, lehet egy ideig ki tudunk bújni alóluk, de nem tudunk elmenekülni életünk döntései elől. Hányszor jártunk márt úgy, hogy döntéseinknek rossz következménye lett. Lehet, hogy ezt talán másokra igyekeztük hárítani. Hiszen ilyen az ember a bűneset óta hárít és kibújik a felelősség alól, nem szeret dönteni, vagy talán nem is akar. Mi keresztyén emberek tudunk kell, hogy kitől kérjük el döntéseinket, hiszen számunkra is az a feladat adatott, hogy döntésre sarkaljuk az embertársainkat.

Nem is olyan régen találkozhattunk Krisztus világot átformáló döntésével, ami egybevágott az Atyától megkapott küldetéssel. Ahogyan Mózes, úgy Krisztus is küszködik, de imádkozik az ÚRhoz, elkéri a számára kijelölt utat. Így tud Krisztus minden ember pásztora lenni, ezen a reggelen is várja a juhokat, akik készek vállalni a döntéssel járó következményeket. Ezzel a lelkülettel kezdjük el ezt a mai reggelt, tudva, hogy a döntéssel járó terhet Ő könnyűvé teszi. Ámen.